

selskabers pligt til at tilbyde forbrugerforsikringer med forkortet opsigelsesvarsel. Tilsvarende foreslås det i forslaget § 1, nr. 72, at der også kan tillægges partsbeføjelser i sager om finansielle virksomheders prisoplysninger. I praksis udnyttes denne mulighed f.eks. til at orientere en kunde, der har gjort Finanstilsynet opmærksom på et forhold i en finansiel virksomhed, om sagens udfald. Når der tillægges visse partsbeføjelser, vil Finanstilsynet således allerede i dag kunne oplyse afgørelsen til tredjemand, der i forvejen kender navnet på virksomheden. Med den foreslåede ændring er det alle virksomhedens kunder, der får mulighed for at få kendskab til en sag.

Baggrunden for ændringen er et ønske fra politisk side om større åbenhed på det finansielle område. Ændringen skal ses som led i, at tilsynet med de finansielle virksomheders overholdelse af god skik-reglerne er blevet overført fra Forbrugerombudsmanden til Finanstilsynet. Formålet med ændringen er at give Finanstilsynet mulighed for at informere om forhold hos de finansielle virksomheder, som kan have betydning for kundernes forhold til virksomheden. Der opnås ikke en videre adgang til aktindsigt på de berørte områder. En anmodning om aktindsigt på de nævnte områder skal fortsat bedømmes efter de almindelige regler om aktindsigt i forvaltningsloven og offentlighedsloven og tilsynets tavshedspligt.

Forslaget medfører ikke automatisk offentliggørelse af alle afgørelser på de pågældende områder. Offentliggørelse kan ske, når Finanstilsynet skønner, at der er behov for en orientering af kunderne. Adgangen til at offentliggøre afgørelser med angivelse af virksomhedens navn kan ske i sager, hvor Finanstilsynet konstaterer, at reglerne overtrædes, men også i tilfælde hvor Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke har overtrådt lovgivningen. Offentliggørelsens indhold vil afhænge af den konkrete sag. Det vil derfor bero på en konkret vurdering fra sag til sag, om det er hele afgørelsen eller dele heraf, der skal offentliggøres.

Som et eksempel fra Finanstilsynets praksis, hvor det for at informere kunderne vil være relevant at oplyse om virksomhedens navn, kan nævnes et tilfælde, hvor en finansiel virksomhed tilsidesatte almindelige aftaleretlige principper i sine handelsvilkår. Som et andet eksempel kan nævnes en sag, hvor en bank solgte livsforsikringer i forbindelse med bevilling af lån, men ikke opfyldte de informationskrav, der gælder i forbindelse med tegning af livsforsikringer.

Som eksempel fra Finanstilsynets praksis, hvor det vil være relevant at offentliggøre en afgørelse, hvor Finanstilsynet har vurderet, at der ikke foreligger en

overtrædelse af lovgivningen, kan nævnes en sag, hvor det i medierne blev vurderet, at virksomheden overtrådte gældende lovgivning, og hvor Finanstilsynet efter at have vurderet sagen konkluderede, at dette ikke var tilfældet.

Finanstilsynet vil fortsat have mulighed for at offentliggøre afgørelser på de pågældende områder i anonymiseret form. Hvorvidt offentliggørelsen skal ske med navns nævnelse eller anonymt, vil bero på en konkret vurdering af den enkelte sag. I vurderingen skal indgå, om der er tale om grove eller gentagne overtrædelser af reglerne. F.eks. vil enkeltstående overtrædelser af virksomhedernes tavshedspligt, jf. nr. 9, eller af kravet om oplysning om nedbringelse af realkreditlån, jf. nr. 5, som udgangspunkt ikke medføre behov for en offentliggørelse med navns nævnelse, medmindre der er tale om grove overtrædelser. Afgørende for, om offentliggørelsen skal ske med eller uden virksomhedens navn, vil være, hvordan formålet med offentliggørelsen bedst opnås. For eksempel vil en offentliggørelse, der har til formål at gøre opmærksom på en ny praksis fra tilsynets side, kunne ske anonymt. Derimod bør en offentliggørelse, der har til formål at orientere en virksomhedens kunde om et urimeligt aftalevilkår hos virksomhed, ske med navns nævnelse.

Principielle tilsynssager og sager med videregående betydelige følger for finansielle virksomheder skal forelægges for Det Finansielle Virksomhedsråd, jf. § 345, stk. 2. Hvis en sag om god skik, herunder prisoplysning, har principiel eller vidtrækkende betydning for en finansiel virksomhed, skal Finanstilsynet forelægge sagen for Det Finansielle Virksomhedsråd, der rådgiver Finanstilsynet om sagen, inden Finanstilsynet træffer afgørelsen, jf. § 354, stk. 2, nr. 2. Herved adskiller god skik-sager og sager om prisoplysning sig fra andre sager, hvor det Det Finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelse i sagen. Det Finansielle Virksomhedsråd vil blive inddraget i Finanstilsynets forvaltning af § 354 a. Dette indebærer, at praksis for offentliggørelse vil blive fastlagt sammen med Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det foreslås, at offentliggørelse kan ske på de i *stk.* 2 nævnte områder. Af hensyn til retssikkerheden for de finansielle virksomheder foreslås det, at der foretages en konkret opremsning af de bestemmelser, der kan medføre offentliggørelse af virksomhedens navn. Det foreslås, at offentliggørelse kan ske i sager om udøvelse af finansiel virksomhed uden tilladelse, i sager om virksomhedernes tavshedspligt og sager om overtrædelse af et påbud udstedt i medfør af § 350 i lov om finansiel virksomhed samt visse bestemmelser i kapit-